

op de rivier ongehinderd onder hare bogen hadden kunnen voortstoomen. Maar haar meester is het Rijk en niet de stad — en de overheid heeft het aldus gewild.

Men heeft aan de westzijde der voetgangersbrug een beschot geplaatst, tegen de windvlagen; zeer misstaand voor wie zich op het midden voortbeweegt, maar van groote waarde voor wie het voetpad rechts kiest. Want daardoor is men weliswaar van al wat oostwaarts zich uitstrekt afgesloten, maar die afsluiting schijnt het schouwspel naar het westen nog verhevener en heerlijker te maken. Op dat voetpad halverwege stilstaand kan men den blik naar alle zijden laten rondwaren. Rechts de rumoerige Boompjes, met hoopopgestapelde goederen en zwarte krioelende werkmieren op, langs, achter de hijgende, stoomende schepenrij, links de kade van Feijenoord, nog niet geheel dichtge-

Gezicht van de Maasbrug.

bouwd met woonhuizen. Door een enkele opengelaten plek bouwgrond, ziet men een eind achterwaarts de ontzaglijke afgeknotte pyramide van witachtige petroleum-tonnen, weer een streek verder de daken der uitgestrekte reeks van pakhuizen, die de namen der werelddeelen dragen en de eindeloze loodsen van het handelsterrein.

Ziet men recht voor zich uit, dan schijnt aan den horizon de lucht de golven te raken, maar duidelijk is dat niet, want het leven op de rivier trekt onweerstaanbaar de aandacht tot zich. Waar de Koningshaven, die een stukje van IJselmonde tot eiland maakt, in de Maas valt, verbreedt zich de rivier aanmerkelijk; links vooruit duiken de toppen der hoge boomen van den Katendrechtschen weg op. Rechts in de verte duwt weer de Willemskade haar stevige wallen brutaal vooruit in de Maas, als om zich aan deze zijde meester te maken van het terrein, aan genen kant door de rivier gewonnen.

Op het water ligt een onnoemelijk aantal schepen voor anker. Flinke stoom-